

Derpaa fattes Lovforslaget, efterat Thinget havde givet Afkald paa at høre det oplæst, under Afstemning og vedtoges med 78 Stemmer mod 1.

Det gaar nu tilbage til Landstinget.

Man gif derpaa til det sidste Nummer paa Dagsordenen: Anden Behandling af: Forslag til Lov om den kommunale Beskatning i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn. (Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1747 ff.; den af Udvalget afgivne Betænkning i Anh. B. Sp. 469 ff.).

Til denne Behandling vare følgende Endringsforslag fremkomne:

§ 1.

1) Af Udvalgets Fleertal (Medlemmerne undtagen Gad):

Sidste Stykke udgaaer, og istedet derfor sættes:

„Kirken (og Kirkegaarden) beholder sit særlige Kasse- og Regnskabsvæsen; og det har sit Forblivende ved de Regler, hvorefter der i Kjøbstæder, som bestaae af flere Kirkesogne, foretages særlig Rigning paa Menighedene til Indtægt for de enkelte Kirker. Ogsaa med Hensyn til Havnens Kasse- og Regnskabsvæsen bliver at forholde efter de hidtil gjældende Regler.“

2) Af Gad:

I sidste Stykke udgaaer „med hvis Kasse- og Regnskabsvæsen der indtil videre forholds efter de hidtil gjældende Regler.“, og istedet derfor sættes:

„idet dog for Fremtiden ikke alene Kirken og Havnvæsenet, men ogsaa andre i Byen hjemmehørende offentlige Anstalter skulle være berettigede til at have deres Midler henstaaende i Ræmmerkassen og at anvise deres Udgifter paa samme. Med Hensyn til disse Instituters Regnskabsvæsen forblive forøvrigt indtil videre de hidtil gjældende Regler i Kraft.“

§ 2.

3) Af Gad:

Efter „Sordebog“ i første Stykke forandres Punktum til Komma, og der tilføies:

„hvis hele Ordning og Indretning nærmere vil blive bestemt i den almindelige Forskrift, som herom vil udgaae fra Indenrigsministeriet.“

Resten af Paragrafen udgaaer.

§ 3.

4) Af Gad:

Paragrafen affattes saaledes:

„De Afgifter til Kommunen, som hidtil have været udrede af de faste Eienomme, paalægges dem som en fast uforanderlig Byrde (Gammelafgift).“

Til den Ende udregnes det aarlige Gjennemsnit af alle de Beløb, som i Aarene 1853—62 have været udrede til Kommunen af de hartkornspligtige Kjøbstadjerder; den saaledes fremkomne Sum fordeles paa Hartkornet som fast Afgift med den Forhøielse, der bliver nødvendig for at udjævne den paa en Lønne Hartkorn faldende Andeel til hele eller sjettedels Rigsdalere.

Paa samme Maade udregnes Gjennemsnitsbeløbet for de Afgifter til Kommunen, som efter de paa ethvert Sted fulgte Regler enten ligefrem særligt have været ligede paa de indenbyes Grunde, eller som dog i Virkeligheden ere faldne disse tillast, idet Fordelingen ikke har rettet sig efter Bestaffenheden af de til enhver Tid paa Grundene staaende Bygninger. Den herefter fremkomne Hovedsum fordeles paa de enkelte Grunde som fast Afgift med de Beløb, der maatte tilkomme hver især ifølge den til Dato bestaaende Ret eller stedlige Sædvane, dog saaledes at Brøkskillinger forhøies til hele Tal.

Endelig sammenlægges alle de Afgifter, som hidtil efter hvilke som helst Regler nærmest have været svarede af Kjøbstadens Bygninger til Kommunen; Gjennemsnitsbeløbet udregnes paa den ovenfor angivne Maade og divideres ind i samtlige Bygningers Brandforsikringssum ved Udgangen af Aaret 1862, idet dog den Brand-